

Evangelisch-Lutherse gemeente Leerdam

28 juni 2020

Lieve mensen,

Vorige zondag hebben we voor het eerst sinds 8 maart weer een eredienst gevierd. Helemaal 'live' met onze eigen gemeente. We hielden ons keurig aan de regels. We wisten wie er kwamen (en wie niet); bij de kerkingang kon men de handen desinfecteren (een handdruk kon dan weer niet); via de aangewezen looproute naar de plaatsen - met een strik gemarkeerd- op ruim anderhalve meter afstand van elkaar; met steeds een rij ertussen en na afloop één voor één richting Zaalte. Daar stonden kersen klaar, als symbolisch begin van de zomer.

De nog bijna nieuwe Paaskaars werd eindelijk ontstoken en deed het licht weer zichtbaar in ons midden schijnen. Het was fijn zo samen te zijn, in ons vertrouwde huis. Minder fijn was natuurlijk dat de gemeentezang nog niet mocht. Een lutheraan die niet mag zingen- wat doe je die aan???

Dat gemis werd liturgisch verzacht door dominee Detlef door het gezamenlijk uitspreken van de groet, de beurtspraak in lezingen en gebeden en de mooie bewerkingen van organist Ina op de 'te zingen' liederen. Zo was er toch gemeente-eenheid in beleving.

Hoe verder?

De coronamaatregelen zijn vanaf 1 juli verder versoepeld. Dat kregen we ook mee via de laatste persconferentie van 24 juni. Per 1 september wordt de situatie opnieuw bekeken.

GebruiksPlan

Volgens het protocol van de PKN maakten ook wij, evangelisch-lutherse gemeente Leerdam, een GebruiksPlan voor diensten in ons kerkgebouw. Als kerkenraad zijn wij verantwoordelijk voor naleving daarvan. Voor ons, als eigenaar en kleine gemeente, is dat niet al te moeilijk. Voor onze huurders is dat wat complexer omdat ze met meer mensen zijn. Zij starten op 12 juli met hun eerste fysieke dienst en zullen zich, in goed overleg, aan onze regels houden.

Diensten, online en fysiek

Sinds jaar en dag zijn wij al gewend aan een zomerrooster met minder diensten in eigen kerk, steeds met de mogelijkheid ook naar onze partnergemeenten te gaan. In de komende maand juli wijken we daar eigenlijk niet veel van af. Er zullen bij ons nog geen gastvoorgangers zijn; wel is er weer een online-viering uit eigen kerk op **zondag 5 juli**, zoals gebruikelijk met voorganger Detlef Bohlken, organist Ina Mostert en m.m.v. gemeenteleden. Op **zondag 19 juli** vieren we graag weer de eredienst, fysiek met de gemeente. We weten nu hoe het moet én kan. Voor deze dienst moet u zich persoonlijk opgeven, daarover zijn we nog in contact.

Waar zijn de bloemen?

De altaarbloemen van 21 juni gingen naar Lidy Hansum die op 19 juni haar 85ste verjaardag vierde.

Wees gezegend, blijf gezond.

Namens de kerkenraad,

Alma Evenhuis

Voor contact: Detlef Bohlken; (e) dbohlken@dds.nl; (t) 0344 634655

Alma Evenhuis; (e) evenhuisalma18@gmail.com; (t) 06 55 89 1990

Jakkenanna van Dijk; (e) jipvandijk@hotmail.com; (t) 0345 616607

Blind vliegen?

Dat klinkt gevaarlijk. En dat is het ook. Je ziet niet wat je doet. Terwijl je wel met iets spannends bezig bent. Iets wat niet bij onze natuurlijke vaardigheden hoort. Blind vliegen.

Je hoort de laatste tijd wel eens, dat er op zicht gevlogen wordt. Daarmee werden de maatregelen rond corona bedoeld. Er wordt gereageerd op de ontwikkelingen van dit moment. Op dat wat je ziet. Normaal plan je veel verder en heb je allerlei hulpmiddelen, zoals de radar. Of nauwkeurige weersvoorspellingen. Maar die zijn er niet. Je kijkt om je heen hoe anderen het doen. Er worden heel uiteenlopende keuzes gemaakt. Welke daarvan uiteindelijk goed uitpakt weten we nu niet. Er zijn landen die strenge maatregelen treffen en die nu heel weinig nieuwe besmettingen hebben. En er zijn landen waar amper maatregelen zijn getroffen en waar het nu heel erg mis gaat. Alleen is daarmee nog helemaal niet duidelijk wat dat voor gevolgen heeft over een half jaar. We weten het gewoon niet.

We ontwikkelen beleid, maar vliegen daarbij op zicht. En er staat nogal wat op het spel. Het gaat om mensenlevens, om overbelasting van vitale beroepen, om grondrechten als godsdienstvrijheid of privacy of het recht om te demonstreren. Hoe zwaar weegt het ene tegenover het andere? Als het inperken van grondrechten (voor een bepaalde tijd) ervoor zorgt dat minder mensen overlijden is de keuze misschien snel gemaakt. Zoals gezegd: we vliegen behoorlijk blind. Andersom: een versoepeling ligt, bij de tegenwoordige lage besmetting cijfers, voor de hand. Maar hoe groot is de kans dat het toch weer mis gaat? En dan?

Grote ethische en morele vragen staan op de agenda. Maar de antwoorden geven wij op dit moment vaak niet zoals we graag zouden willen. Niet op basis van een uitvoerig denk- en discussie proces maar in snelle reacties op basis van actuele getallen. Uiteraard met de best mogelijke wetenschappelijke onderbouwing van de experts. Op deze manier bouwen wij aan onze toekomst...

Maar al te graag zou ik dat anders zien. Ik wil mijn keuzes spiegelen aan de waarden die voor mij van belang zijn. De waarden die ik vanuit mijn geloof heb. De waarden van liefde, de schepping, gerechtigheid.

In een crisis moet er snel gehandeld worden – juist dan is een goed kompas nodig. Het denkwerk mag dan misschien even op de achtergrond komen maar het moet wel dóórgaan. Anders hebben wij nog jaren met keuzes te maken die in een blinde vlucht gemaakt zijn...

Detlef Bohlken